

Naslov članka/Article:

Ocenjevanje znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport

Knowledge Assessment for Pupils with Special Needs in Physical Education Lessons

Avtor/Author:

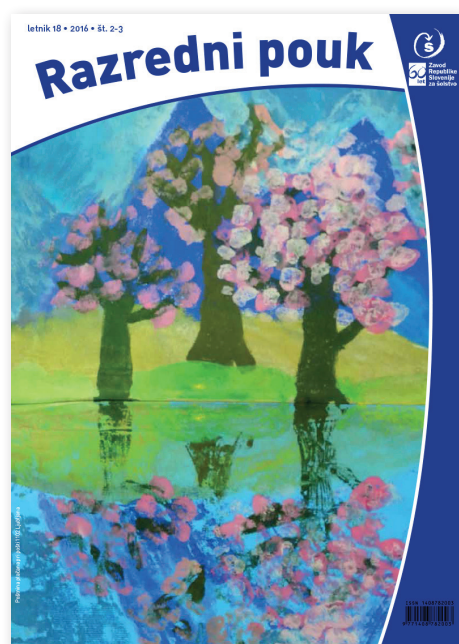
Neža Lončar

DOI:

CC licenca

Priznanje avtorstva-Nekomercialno-Brez predelav

Razredni pouk št. 2-3/2016, letnik 18

ISSN 1408-7820

Izdal in založil: Zavod Republike Slovenije za šolstvo
Kraj in leto izdaje: Ljubljana, 2016

Spletna stran revije:

<https://www.zrss.si/strokovne-revije/razredni-pouk/>

Iskrice

Ocenjevanje znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport

Neža Lončar
Osnovna šola Louisa
Adamiča Grosuplje

Povzetek: Učenci s posebnimi potrebami se izobražujejo v različnih izobraževalnih programih, pri tem pa jim skladno z individualiziranim programom prilagajamo tudi ocenjevanje pri predmetu šport. Učitelji morajo pri tem upoštevati primanjkljaje in močna področja ter pri učencu razvijati interes za kasnejše vseživljenjsko ukvarjanje s športom. Cilj raziskave je bil ugotoviti, kako učitelji, ki poučujejo učence s posebnimi potrebami v prvem in drugem triletju, ocenjujejo svojo kompetentnost na področju ocenjevanja športa učencev s posebnimi potrebami, kateri so njihovi glavni cilji ocenjevanja, kako oblikujejo oceno ter kako sestavljajo kriterije ocenjevanja. V vzorec smo vključili 86 učiteljev razrednega pouka in športnih pedagogov, ki so v šolskem letu 2014/15 poučevali predmet šport od 1. do 5. razreda, pri tem pa so poučevali tudi učenca s posebnimi potrebami. Podatke smo obdelali z osnovno deskriptivno statistiko spremenljivk. Izsledki so pokazali, da 60 odstotkov učiteljev meni, da so kompetentni za ocenjevanje, vendar bi potrebovali dodatna znanja. Glavna cilja ocenjevanja znanja učencev s posebnimi potrebami sta motiviranje in spodbujanje učencev za nadaljnje šolsko delo ter posredovanje informacije o razvoju in napredku, pri ocenjevanju pa dajejo učitelji največ pozornosti napredku učenca. Učitelji pri ocenjevanju prilagajajo čas ocenjevanja in raven znanja. Vsak drugi učitelj pri ocenjevanju uporablja prilagojene pripomočke. **Ključne besede:** učenci s posebnimi potrebami, šport, ocenjevanje, kriteriji ocenjevanja. **Knowledge Assessment for Pupils with Special Needs in Physical Education Lessons. Abstract:** Pupils with special needs (PSN) receive education under various educational programmes; in accordance with the individualised programme, they are also assessed differently in physical education lessons. Teachers must take into account their deficiencies and their strong points, and develop in the pupil an interest for subsequent lifelong involvement in sport. The aim of the research was to determine how the teachers who are teaching pupils with special needs in the first and second triennia evaluate their own competences in assessing the sports performance of pupils with special needs; what their main assessment objectives are; how they form the mark; and how they prepare the assessment criteria. The sample encompassed 86 classroom teachers and physical education teachers who taught physical education lessons from the 1st to the 5th grade in the 2014/15 school year, also teaching a pupil with special needs. The data was processed with basic descriptive statistics for variables. Findings show that 60% of the teachers believe they are qualified to assess such pupils, but that they would require additional knowledge. The main objectives of assessing the knowledge of pupils with special needs are motivating and encouraging the pupils for further school work, and providing information on development and progress; during assessment, the teachers pay most attention to the pupil's progress. During assessment, the teachers adjust the time of assessment and the level of knowledge. Every other teacher uses adapted aids for assessment. **Key words:** pupils with special needs, sport, assessment, assessment criteria.

Uvod

Skladno s 27., 28., 29. in 30. členom Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami je skupina, ki jo imenuje ravnatelj na šoli, dolžna izdelati individualizirani program, s katerim se določijo oblike dela na posameznih področjih oz. pri predmetih, načini izvajanja dodatne strokovne pomoči, prehajanje med programi ter potrebne prilagoditve pri organiziranju, preverjanju in ocenjevanju znanja ter pri napredovanju in časovna razporeditev pouka (Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami, 2011).

Vsak individualizirani program mora vključevati prilagoditve preverjanja in ocenjevanja znanja na posameznem področju oz. pri posameznem predmetu, saj s tem učencu omogočimo optimalen prikaz usvojenega znanja. Pri predmetu šport ocenjujemo gibalno in teoretično znanje, pri tem pa ne smemo pozabiti pomembnosti razvijanja ter spodbujanja znanj in vzgojnih ciljev, ki vplivajo na razvoj zdravega življenjskega sloga za kakovostno življenje. Pri ocenjevanju znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport moramo na začetku šolskega leta postaviti individualne cilje, poiskati vsebine, pri katerih bodo uspešni, diferencirati metodične postopke in poudarjati pomembnost njihovega osebnega napredka (Žakelj in Borstner, 2012).

Predmet in problem

Bela knjiga o vzgoji in izobraževanju v Republiki Sloveniji (Krek in Metljak, 2011) in Pravilnik o preverjanju in ocenjevanju znanja ter napredovanju v osnovni šoli (2013) opredeljujeta, da ocenjevanje znanja učencev s posebnimi potrebami v osnovni šoli poteka enako kot ocenjevanje vseh učencev, in sicer do 3. razreda je ocenjevanje opisno, od 3. razreda dalje pa je številčno, in sicer s petstopenjsko ocenjevalno lestvico, razen če z navodili za prilagojeno izvajanje programa osnovne šole niso določeni drugačni načini ocenjevanja znanja. Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (2011) pa s 7. členom učencu s posebnimi potrebami, usmerjenemu v izobraževalni program s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, ne glede na vrsto primanjkljaja, ovire oziroma motnje omogoča prilagajanje organizacije, načina

preverjanja in ocenjevanja znanja, napredovanje in časovne razporeditve. Vse prilagoditve morajo biti zapisane v individualiziranem programu učenca s posebnimi potrebami. Na podlagi Bele knjige o vzgoji in izobraževanju v Republiki Sloveniji (Krek in Metljak, 2011), Zakona o osnovni šoli (2006) in Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (2011) je Strokovni svet za splošno izobraževanje pripravil Navodila za izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo za devetletno osnovno šolo, v katerih so navedena splošna priporočila prilagajanja preverjanja in ocenjevanja (Navodila za izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo za devetletno osnovno šolo, 2008). Splošna priporočila niso dovolj, saj so primanjkljaji in ovire lahko zelo raznoliki, zato so učitelji mnogokrat pred izzivom, kako oceniti znanje učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport, še posebno kadar so gibalne ovire težje in težke. V raziskavi nas je zanimalo:

- ali učitelji menijo, da imajo dovolj strokovnega znanja za ocenjevanje znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport;
- kateri so glavni cilji učitelja pri ocenjevanju znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport;
- kako pogosto učitelji pri oblikovanju ocene učenca s posebnimi potrebami pri predmetu šport upoštevajo sodelovanje učencev pri pouku, obiskovanje športnih dejavnosti zunaj pouka, učenčev trud, učenčevo vedenje, napredek in znanje učenca ter interes učenca do predmeta šport;
- ali pri oblikovanju ocene sodelujejo tudi učenci s posebnimi potrebami;
- s kom sestavljajo kriterije za ocenjevanje znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport;
- s čim si učitelji pomagajo pri oblikovanju kriterijev ocenjevanja za učence s posebnimi potrebami;
- kako učitelji prilagajajo ocenjevanje znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport.

Metode dela

Uporabili smo kvantitativno empirično pedagoško raziskavo.

Vzorec merjencev

Za potrebe raziskovanja smo oblikovali vzorec, ki so ga sestavljali razredni učitelji in športni pedagogi iz 11 slovenskih regij, ki so v šolskem letu 2014/15 poučevali predmet šport od 1. do 5. razreda in so poučevali učence s posebnimi potrebami. Vsak učitelj je poučeval vsaj enega učenca s posebnimi potrebami. Posebne potrebe učencev so bile raznolike in so razvidne v tabeli 1.

Vzorec spremenljivk

V raziskavi smo uporabili vprašalnik, ki je zajemal podatke o učitelju (starost, spol, leto poučevanja) in vrsti primanjkljajev, ovir oziroma motenj učenca s posebnimi potrebami, oceno strokovne kompetentnosti na področju ocenjevanja, namen in cilje ocenjevanja učencev s posebnimi potrebami, oblikovanje ocene, kriterije za ocenjevanje znanja učencev s posebnimi potrebami in prilagajanje ocenjevanja.

Organizacija meritev

Marca 2015 smo na šolah pridobili privolitev ravnateljev, katerim smo podrobno predstavili namen in cilje raziskave. Po dogovoru so bili vprašalniki na šolo poslani v tiskani obliki oziroma so bili vročeni osebno. Dogovorili smo se za čas izpolnjevanja oziroma vračanja. Izpolnjevanje vprašalnikov je potekalo od 1. marca do 24. aprila 2015.

Metode obdelave podatkov

Zbrane podatke smo obdelali z ustreznimi statističnimi postopki v programu IBM Statistical Product and Service Solutions (SPSS, različica 19.0.0.). Za analizo vsakega vprašalnika smo uporabili frekvenčno porazdelitev (f , $f\%$) atributivnih spremenljivk.

Rezultati

Ocena lastne kompetentnosti na področju ocenjevanja in želja po dodatnem znanju

Stalno strokovno izpopolnjevanje pri učiteljih spodbuja kompetentnost na danem področju. Učitelje se spodbuja, da se izobražujejo na različnih področjih, tudi na področju učencev s posebnimi potrebami. Učiteljem smo postavili vprašanje, ali menijo, da imajo dovolj znanja za ocenjevanje znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport. 60,5 % učiteljev meni, da imajo dovolj znanja, 39,5 % učiteljev pa je ocenilo, da nimajo dovolj znanja za ocenjevanje znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport. Učitelji želijo dodatna znanja, s čemer bi dobili konkretna navodila za posamezne skupine učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport, spoznali primere prilagojenih dejavnosti za posamezne vsebine, izmenjali izkušnje z drugimi učitelji, pridobili dodatno znanje o različnih možnostih ocenjevanja učencev s posebnimi potrebami pri

Tabela 1: Vrste primanjkljajev, ovir in motenj učencev s PP

Vrsta primanjkljajev, ovir oziroma motenj	F	f%
Učenci s primanjkljaji na posameznih področjih učenja	21	24,4
Učenci z več motnjami	16	18,6
Učenci s čustvenimi in z vedenjskimi težavami	14	16,3
Gibalno ovirani učenci	10	11,6
Učenci z govorno-jezikovnimi motnjami	10	11,6
Slepi in slabovidni učenci oz. učenci z okvaro vidne funkcije	4	4,7
Dolgotrajno bolni učenci	4	4,7
Učenci z motnjami v duševnem razvoju	3	3,45
Gluhi in naglušni učenci	3	3,45
Učenci z avtističnimi motnjami	1	1,2
Skupaj	86	100,0

predmetu šport in pridobili dodatno znanje, koliko lahko učencu s posebnimi potrebami prilagodimo ocenjevanje in kako.

Glavni cilji ocenjevanja pri predmetu šport

Najpomembnejši cilji pri ocenjevanju znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport so motiviranje in spodbujanje teh učencev za nadaljnje šolsko delo (65,1 %), posredovanje povratne informacije o razvoju in napredku (53,5 %) in pridobitev povratne informacije za lažje načrtovanje in vodenje pouka (50,0 %). Spodbudno je dejstvo, da je kar 80,2 % učiteljev izbralo cilj *pridobitev informacije za sprotno spremljanje napredka pri učencu s posebnimi potrebami* kot najbolj pomembnega oziroma pomembnega. Zaskrbljujoče pa je, da je 34,9 % učiteljev cilj *pridobitev ocene* izbralo kot najbolj pomemben oziroma pomemben cilj.

Oblikovanje ocene

Učitelje smo vprašali, kako pogosto pri oblikovanju ocene učenca s posebnimi potrebami pri predmetu šport upoštevajo sodelovanje učenca pri pouku športa, obiskovanje športnih dejavnosti zunaj pouka, učenčev trud in vedenje, njegov napredek, znanje in interese za predmet šport. Pri oblikovanju ocene učenca s posebnimi potrebami pri predmetu šport učitelji vedno upoštevajo učenčev trud (77,9 %) in njegov napredek (86,1 %), vedno oziroma pogosto pa upoštevajo sodelovanje pri pouku (88,4 %) in učenčevo znanje (79,0 %). Pri oblikovanju ocene 7,0 % učiteljev le redko upošteva znanje. Učenci s posebnimi potrebami se pogosto udeležujejo v gibalno-športnih dejavnostih zunaj šolskega programa, ki so prilagojena in razvijajo njihova močna področja zunaj pouka, vendar kar 61,5 % učiteljev to redko upošteva oziroma nikoli ne upošteva pri oblikovanju ocene učenca s posebnimi potrebami pri predmetu šport.

V nadaljevanju nas je zanimalo, kako pogosto se učitelji po ocenjevanju znanja skupaj z učenci s posebnimi potrebami pogovorijo o oceni. Spodbudno je, da se kar 89,5 % učiteljev z učenci vedno oziroma pogosto pogovori o rezultatih ocenjevanja. Učenci tako ne dobijo ocene le v številčni obliki, ampak dobijo hkrati povratno informacijo, pri tem pa kar 98,8 % učiteljev vedno oziroma pogosto pove učencem, kako morajo vaditi in kaj, da

bodo napredovali. Ob pogovoru 76,8 % učiteljev z učencem s posebnimi potrebami ugotavlja vzroke za majhen ali velik napredek. Vključevanje učencev v proces oblikovanja ocene pri njih spodbuja razvoj samovrednotenja, a rezultati, ki smo jih dobili z raziskavo, kažejo, da učitelji učence zelo redko vključujejo v proces oblikovanja ocene; 31,4 % učiteljev vključuje učence občasno, 25,6 % pa pogosto. Učiteljeva dolžnost je, da učence vedno pred ocenjevanjem seznanijo s kriteriji in rezultati ocenjevanja (89,5 %). S predstavitvijo kriterijev pred ocenjevanjem pa učencem hkrati povemo, kaj pri ocenjevanju pričakujemo od njih. Sočasno pa moramo učencem povedati, zakaj nekaj počnemo in čemu je to namenjeno, saj lahko učenec le tako osmisli, zakaj nekaj počne. Rezultati so pokazali, da 80,2 % učiteljev učencem pred ocenjevanjem vedno pove, kaj pri ocenjevanju pričakuje, 93,0 % učiteljev pa učencem vedno oziroma pogosto pove, zakaj nekaj počnejo.

Načini prilagajanja ocenjevanja znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport

Ugotovili smo, da 72 % učiteljev prilagaja čas ocenjevanja (npr. čas ocenjevanja v več manjših sklopih, dobri dnevi), 66 % uporabi prilagojene kriterije znanja (slabša tehnika izvedbe zaradi primanjkljaja). 64 % učiteljev izbere ustrezen način preverjanja (praktično ali ustno preverjanje znanja), vsak drugi učitelj pa uporablja prilagojene pripomočke (mehkejša žoge, baloni).

Sestavljanje kriterijev znanja za ocenjevanje znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport

Individualni program učenca s posebnimi potrebami mora vsebovati prilagojene kriterije za ocenjevanje za posamezne predmete. Učitelji lahko kriterije sestavljajo sami ali v timu. Učitelje smo vprašali, ali sestavljajo kriterije za ocenjevanje sami, v timu ali drugače. Samostojno sestavlja kriterije 44,20 % učiteljev, več kot polovica učiteljev (53,50 %) pa sestavlja kriterije v timu; 2,3 % učiteljev je odgovorilo, da nimajo posebnih kriterijev za ocenjevanje in da občasno sestavljajo kriterije sami oz. po potrebi v sodelovanju s športnim pedagogom. Pri odgovoru *v timu* smo učitelje vprašali, s kom v timu sestavljajo kriterije. Največ jih sodeluje s svetovalno službo (N = 13),

deset učiteljev jih sestavlja v aktivu, enajst učiteljev jih sestavlja z učiteljem/učiteljico v paralelki. Drugi sodelujejo v okviru skupine, ki pripravlja individualizirani program za otroka (N = 4), dva učitelja sestavljata kriterije v sodelovanju s športnim pedagogom in svetovalno službo, štirje učitelji sestavljajo kriterije le v sodelovanju s športnim pedagogom.

Velika večina učiteljev (91,1 %) si pri oblikovanju kriterijev pomaga s standardi iz učnega načrta, najmanj učiteljev pa si pomaga s spletnimi viri (9,30 %). 16 (18,60 %) učiteljev je izbralo odgovor *drugo* (pomagajo si z izmenjavo izkušenj, s sprotno spremljavo napredka, devet učiteljev si pomaga s poglobljeno globalno oceno učenca iz individualnega programa).

Razprava in sklep

Kot navaja Bratož (2004), moramo učencu s posebnimi potrebami oblikovati razmere, ki omogočajo upoštevanje njegovih individualnih potreb v vseh fazah učnega procesa – tudi pri ocenjevanju –, s tem mu omogočamo doseganje maksimalnih individualnih dosežkov. Ocenjevanje je zadnja faza učnega procesa; glavna cilja ocenjevanja naj bi bila pridobitev povratne informacije o razvoju in napredku ter pridobitev informacije za lažje načrtovanje in vodenje pouka. Z raziskavo smo ugotovili, da so učiteljevi najpomembnejši cilji ocenjevanja motiviranje in spodbujanje učencev s posebnimi potrebami za nadaljnje šolsko delo ter posredovanje povratne informacije o razvoju in napredku; s temi rezultati delno potrjujemo hipotezo. Z raziskavo nismo potrdili, da bi bil učiteljev najpomembnejši cilj pridobitev ocene, kar je zelo spodbudno, saj s tem pri učencih zmanjšujemo učenje in trud le za oceno. Kot navajata Krek in M. Metljak (2011), daje ocenjevanje učitelju povratno informacijo, hkrati pa tudi napotke za nadaljnje načrtovanje vzgojno-izobraževalnega dela. Učitelji so potrdili, da ocenjevanje uporabljajo tudi kot pridobitev povratne informacije za lažje načrtovanje in vodenje pedagoškega procesa.

Učitelj mora pri oblikovanju ocene učenca s posebnimi potrebami pri predmetu šport upoštevati znanje in napredek. S tem učitelj učencu pokaže, da spremlja njegovo delo, napredek in trud, hkrati pa oceni tudi njegovo znanje. Ocena ima za učenca tudi vzgojno vlogo, saj z njo ugotovi, da sta lasten napredek in uživanje v športu pomembnejša od

rezultata (Štemberger, 1995; 1996). Učitelji bi morali pri učencih s posebnimi potrebami spodbujati zunajšolsko ukvarjanje s športnimi dejavnostmi, učencu pa bi ob tem morali pokazati, da vidijo njegov trud in napredek. Učenec s posebnimi potrebami, ki se zunaj pouka ukvarja z dejavnostmi, lahko o dejavnostih, ki pozitivno vplivajo na njegovo motnjo, primanjkljaj oziroma na oviro, vodi dnevnik, učitelj pa lahko z njim spremlja trud in napredek.

Učiteljeva dolžnost pri ocenjevanju znanja je, da učenca pred ocenjevanjem seznanji s kriteriji ocenjevanja in pove, kaj pričakuje od njega; le tako se lahko izogne napakam pri ocenjevanju. Učenčeva pravica pri ocenjevanju je, da od učitelja dobi pojasnilo o pridobitvi določene ocene, to pa lahko učitelji stori le ob vnaprej pripravljenih kriterijih. Izmenjava izkušenj, načrtovanje v aktivu, strokovno izpopolnjevanje in uporaba različnih virov učiteljem omogočajo profesionalni razvoj ter kakovostno načrtovanje in izvajanje pouka. Z raziskavo smo ugotovili, da učitelji kriterije za ocenjevanje najpogosteje sestavljajo v timu, in sicer v aktivu ter v sodelovanju s svetovalno službo. To kaže na fleksibilnost učiteljev, da poiščejo pomoč na področjih, na katerih nimajo dovolj strokovnega znanja.

Rezultati raziskave so pokazali, da si večina učiteljev, posamezniki in učitelji, ki načrtujejo v timu, pri oblikovanju kriterijev največkrat pomagajo s standardi znanja iz veljavnega učnega načrta za predmet šport.

Učitelji se morajo na svoji profesionalni poti stalno strokovno izpopolnjevati na različnih področjih. Eno izmed njih je tudi delo z učenci s posebnimi potrebami. Učitelji, ki so sodelovali v raziskavi, menijo, da imajo dovolj znanja za ocenjevanje znanja učencev s posebnimi potrebami pri predmetu šport.

Ugotavljamo, da učitelji, vključeni v raziskavo, najpogosteje prilagajajo čas ocenjevanja, pa tudi kriterije ocenjevanja (teoretično in praktično). Učitelji se premalo zavedajo, da pri športu ne ocenjujemo samo praktičnega znanja, temveč preverjamo tudi teoretične vsebine. Zaradi primanjkljaja je to mogoče edina možnost preverjanja znanja. Tudi ocenjevanje predvaja določene praktične prvine je lahko rešitev.

Izvedba raziskave na večjem vzorcu bi prinesla reprezentativnejše rezultate, vendar moramo

opozoriti, da velika večina učencev, ki so pozneje identificirani kot učenci s posebnimi potrebami, v prvem razredu in v prvi polovici drugega razreda, še nima odločbe o usmerjanju ali pa so v postopku usmerjanja. V raziskavo smo zajeli samo učence, ki imajo odločbo o usmerjanju ali so v postopku usmerjanja.

Raziskavo bi bilo smiselno ponoviti na večjem vzorcu, vzorec pa bi razširili na učence s posebnimi potrebami od prvega do devetega razreda. Tako bi primerjali načine prilagajanja ocenjevanja in uresničevanja individualiziranega programa na razredi in predmetni stopnji. ■

Viri in literatura

1. Bratož, M. (2004). Integracija učencev s posebnimi vzgojno-izobraževalnimi potrebami. V: Š. Krapše (ur.), *Otroci s posebnimi potrebami* (str. 9–49). Nova Gorica: Melio, d. o. o., Založba Educa.
2. Krek, U. in Metljak, M. (ur.). (2011). *Bela knjiga o vzgoji in izobraževanju v Republiki Sloveniji*. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo.
3. Pravilnik o preverjanju in ocenjevanju znanja ter napredovanju učencev v osnovni šoli (2013). Uradni list RS, št. 52. Dostopno na: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?sop=2013-01-1988> [21. 6. 2013].
4. Strokovni svet za splošno izobraževanje (2008). *Navodila za izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo za devetletno osnovno šolo*. Dostopno na: https://www.google.si/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0CB8QFJAAahUKEwifhc fR4q_HAhVL2xoKHYByA1s&url=http%3A%2F%2Fwww.zrss.si%2Fdoc%2F210911075800__pp_prilagojeno_izvajanje_programa_os_maj.doc&ei=4qTRVZ-Mlcu2a4DljdgF&usq=AFQjCNGEFRftNK7KRGXIVft-dCSkaysJZQ&sig2=1hs030hocxYGTr5Bx7i7Zg&bvm=bv.99804247,d.d2s.
5. Štemberger, V. (1995). Opisno ocenjevanje otrokovih dosežkov pri športni vzgoji. V: *Opisno ocenjevanje – teoretična izhodišča in praktični napotki za opisovanje dosežkov pri posameznih predmetih* (str. 128–133). Novo mesto: Pedagoška obzorja.
6. Štemberger, V. (1996). Opisno ocenjevanje pri športni vzgoji v osnovni šoli. *Šport*, 44(4), 8–10.
7. Zakon o osnovni šoli /ZOs-n-UPB3/ (2006). Uradni list Republike Slovenije, št. 81. Dostopno na: [http://www.uradni-list.si/1/content?id=74775#!Zakon-o-osnovni-soli-\(uradno-precisceno-besedilo\)-\(ZOs-n-UPB3\) \[24. 1. 2015\]](http://www.uradni-list.si/1/content?id=74775#!Zakon-o-osnovni-soli-(uradno-precisceno-besedilo)-(ZOs-n-UPB3) [24. 1. 2015]).
8. Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami /ZUOPP-1/ (2011). Uradni list Republike Slovenije, št. 58. Dostopno na <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=201158&stevilka=2714> [23. 1. 2015].
9. Žakelj, A. in Borstner, M. (ur.). (2012). *Razvijanje in vrednotenje znanja*. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo.

